

10/12

75

11/12

Tänkande i trångmål

Isolationisternas tänkande har fått alltmera storartade proportioner. En av de mest vildvuxna tankegångarna beträddes för några dagar sedan av Morgon-Tidningen: genom sin neutralitet tvingar Sverige de eventuellt krigförande att slåss på en vida kortare front än de eljest skulle ha till förfogande, och det är bra för västmakterna, som ha ont om divisioner. Stockholms-Tidningen går muntert vidare. Varför skulle inte också Tyskland (Västtyskland menar man väl) bli neutralt, så undandrogen ännu ett betydande område från strid? Och nu är samma tidning färdig med en antydan att England nog helst borde stanna utanför och därmed ytterligare begränsa slagfältet.

Det är märkliga perspektiv som här öppnas. Den blick på kartan vari de båda publikationerna excellerar visar att det enligt detta resonemang blir nära nog omöjligt för de båda stater som avses (USA och Ryssland) att föra krig på

Europas fastland blott neutraliteten vinner völdet ytterligare i ett par stater. Men varför stanna vid denna halvmesyr? Låt för säkerhets skull hela Västeuropa bli neutralt, så kan de två slagskamparna få slåss på havet eller i Asien och Afrika, om inte de också där hejdas av neutralitetsförbud. Ja, kan inte också USA bli neutralt, så sitter det aggressiva Ryssland där utan möjlighet att komma åt någon. Sedan kanske Ryssland förklarar sig neutralt, och vi har äntligen fred på jorden.

De refererade synpunkterna framförs inte på skämt, utan på djupt allvar, som huvudled i motiveringen för vår egen neutralitet. Så totalt glömmar man realiteterna: att neutraliteten inte är ett skydd mot angrepp, utan snarare, på grund av den neutrala isolering, en lockelse till angrepp, och att sammanslutningen till gemensamt försvar är till för att skydda de mest utsatta och därmed minska risken för krig.

Att valet av universitetskansler

fallit på landshövding Arthur Thomson är en borgen för att ämbetets goda traditioner upprätthålles. Hr Thomson är själv en framstående vetenskapsman, även om han tidigt övergick till politik och förvaltning. Framför allt är han känd som en intelligent, oväldig och utomordentligt skicklig ämbetsman. Man kan räkna på att han kommer att ägna sin förmåga åt den nya tjänsten, och därmed är snabbhet, effektivitet och initiativkraft garanterade.